

Institut "Jožef Stefan", Ljubljana, Slovenija

slikar

TUGO ŠUŠNIK

kipar

LUJO VODOPIVEC

videast

SREČO DRAGAN

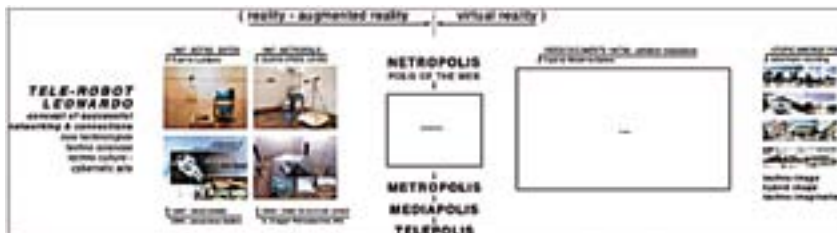

*Tugo Šušnik, Subway, 2008-2012, akril na platnu,
200 cm × 120 cm, foto: Arne Brejc*

Lujko Vodopivec, Morelov izum II, 2006

*Srečo Dragan, Konceptna tabla 0001/2011, 300 cm × 100 cm, prenosni računalnik v povezavi z netom,
LCD zaslon, tekst, fotografije in relaciogram*

V okviru 21. dnevov Jožefa Stefana Vas vabimo na odprtje razstave,
ki bo v ponedeljek, 18. marca 2013, ob **14.30**
v **Galeriji Instituta "Jožef Stefan"** na Jamovi cesti 39 v Ljubljani.

Razstava bo odprta do 11. aprila 2013.

21. Dnevi Jožefa Stefana

Dnevi Jožefa Stefana, posvečeni znamenitemu slovenskemu znanstveniku, med pomembne dogodke že tradicionalno umeščajo tudi likovno razstavo, ki je v naboru celoletnega galerijskega programa v še posebej tesni povezavi z znanstvenoraziskovalnim delom inštituta. Da imata umetnost in znanost mnogo več skupnega, kot se zdi na prvi pogled, so vedeli že v antiki, ko je njihov koncept septem artes liberales, v katerem so se medsebojno dopolnjevale aritmetika, muzika, geometrija, gramatika, dialektika, retorika in astronomija, ustrezal optimalnemu razumevanju sveta. Renesansa, ki naj bi se najbolj v vsej zgodovini približala idealu harmonije v naravi, družbi in kozmosu, je tako pojmovanje vedenj in znanj vdahnila poosebljenem duhu novega časa, t.i. uomo universale. Najbolj znan predstavnik je zagotovo Leonardo da Vinci – eden največjih slikarjev vseh časov, ki je vse življenje upal, da ga bodo v zgodovino zapisali številni izumi na področju naravoslovja in tehnike. Če je racionalizem, pa odkritja, ki so človeka razgalila do zanje celice, obetal končne odgovore na vprašanja, ki so stoletja prej begala človeštvo, je že ob koncu industrijsko hitro razvijajočega se 19. stoletja postalo jasno, da Kantov »svet na sebi« verjetno nikoli ne bo do konca umljiv, kot vedno doslej, se bo razodeval le skozi slutnje in predstave senzibilnega in raziskujočega duha posameznika. Naj bo to umetnik, znanstvenik, ali oboje hkrati.

Slikar Tugo Sušnik, kipar Lujo Vodopivec in videast Srečo Dragan so pred skoraj četrto stoletja na mednarodni razstavi v Zagrebu predstavljali svoja dela s pomenljivim naslovom »Slika, skulptura in video v slovenski umetnosti ob koncu 80 - ih let«. Ni slučaj, da vse tri znova srečamo, tokrat na tradicionalnih Dnevih Jožefa Stefana. Morda je danes še bolj očitno njihovo nikoli nepotešeno hrepenenje po razkrivanju vsebin iz tistega uročenega »sveta na sebi« in permanentnem iskanju najbolj primernih podob zanje. Prav je, da se jim prepusti svoboda, da sami »javnosti na ogled« postavijo umetniške vizije, v katere so vsak na svoj izviren način ujeli naš skupni prostor in čas. Kot pravi Norbert Lynton (The Story of Modern Art, Phaidon Press, London, 1980), vidi umetnik globlje v bistva stvari od nas ostalih, zato mu moramo prepustiti pravico, da išče in shranjuje sledi naše družbe. Danes to primarno senzibilnost prevečkrat brišemo, ko različnim kuratorjem dovoljujemo, da se z osebnimi vizijami umetnikov igrajo premetanke in rebuse ter skušajo sestavljati neke svoje, povsem druge zgodbe.

Jadran Lenarčič

V selektivnem sistemu, kot je umetniško ustvarjanje, se posameznikov spomin prepleta brez predhodnega postavljanja v množično različnih in nenatančnih vzorcev, dogaja se neprestana rekategorizacija in modifikacija izbranih oblik križanja spominov v možganski strukturi posameznih »možganov«, nujna individualizacija zaradi lastnega postuliranja v tem lateralno – materialnem svetu vzporednosti.

Brez laži in moralnega sprenevedanja pred pozabo pahnjen v komulativno vrednost ponavljajočih se, pa obenem novih, izkušenj in doživetij. Odmik od kakršnekoli angažiranosti, ki pomeni samo prednjo stran odtujenosti in primerno vedenje ob tej globalni propagandni korporativni miselnosti.

»Reality Disengagement«, odveza od realnosti. Pa hkrati silna zaveza realnosti: abstrakcija je svoboda. Svoboda za gledalca in svoboda za ustvarjalca.

Tugo Šušnik

Ljubezenska pesem

Rad bi govoril s tabo
Kot komunist
S komunistom.

Miklavž Komelj

Rad bi posvojil to pesem in rekel gledalcu:

Rad bi govoril s tabo
Kot kipar
S kiparjem.

Lujo Vodopivec

V predstavljenih delih izumljam svoj lasten način kako ideje in projekte, ki so vpisani na submedijalni ravni umetnin, prikazati gledalcu-udeležencu, da jih ta doživi kot performativni dogodek socializacije. Konceptne table-digitalizirani dokumenti, teksti, fotografije, video podobe in grafični relaciogrami, so predstavljeni v svojem izvornem toku nastajanja in kot taki neponovljivi, jih ni mogoče spreminjati ali brisati, lahko pa jih kdorkoli razstavi na osnovne dele in naredi popolnoma drugo delo.

Ustvarjati izven okvirov lastne definicije umetnosti, razširjam polje umetniškega raziskovanja tehnopodobe, ki stimulira tehno-imaginacijo, v realnih in virtualnih prostorih.

Srečo Dragan

Tugo Šušnik

Rojen je 24.11.1948 v Ljubljani. Mladost je preživel v Londonu (1956–65) in New Yorku (1965–68). Slikarstvo je študiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (1971–76, prof. Nikolaj Omersa, Zoran Didek, Kiar Meško, Gabrijel Stupica), kjer je leta 1979 končal tudi specialko za slikarstvo (prof. Andrej Jemec, Jože Ciuha). Kot Fullbrightov štipendist je 1979–1980 študiral na Pratt Institute v New Yorku.

Imel je 60 samostojnih razstav in je sodeloval na 170 skupinskih razstavah doma in v svetu.

Leta 1977 je študentsko Prešernovo nagrado, leta 1978 nagrado Zlata ptica, 1987 nagrado 7. Dubrovniškega salona, 1990 nagrado na 25. Zagrebačkom salonu lijepih umjetnosti, 1991 Župančičevo nagrado in 1997 nagrado Prešernovega sklada.

Lujo Vodopivec

Rojen je 1951 v Ljubljani. V letih 1970–74 je študiral kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri profesorjih Zdenku Kalinu in Dragu Tršarju. Na isti akademiji je v letih 1974–76 opravil kiparsko specialko pri profesorju Dragu Tršarju. V letih 1979–80 je kot štipendist fundacije Barnett Newman študiral na New York Studio School v ZDA pri profesorjih W. Tuckerju in S. Geistu. Od leta 1984 poučuje kiparstvo na ALU v Ljubljani.

Leta 1986 je razstavljal na beneškem bienalu in leta 1994 na bienalu v Sao Paulu. Je dobitnik nagrade Zlata ptica (1976), nagrade Prešernovega sklada (1988) in Jakopičeve nagrade (1992). Njegova dela so zastopana v nacionalnih zbirkah. Živi in dela v Ljubljani.

Srečo Dragan

je diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, leta 1969 in na isti akademiji končal magistrski študij. Kot štipendist Prešernovega sklada se je leta 1973 izpopolnjeval na področju medijske umetnosti v Londonu in Parizu. Leta 1968 je bil član skupine OHO in z njo razstavljal v Moderni galeriji v Ljubljani »atelje '69 in galeriji SC v Zagrebu. Leta 1969 je skupaj z Nušo Dragan posnel prvi videoart v bivši Jugoslaviji. Od leta 1987 predava video in nove medije na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani.

Njegova dela so v stalnih zbirkah, MG v Ljubljani, Stalni zbirki MU v Beogradu, Vido zbirki in Zbirki robotov v Mariboru, v zbirki TRIGON v Gradcu, Varšavi, Center CAYC v Buenos Airesu, Zbirki beneškega bienala v Benetkah, v Londonu ter Parizu.

Je avtor 42 samostojnih in 120 skupinskih razstav v Sloveniji in tujini. Za svoja dela je prejel številne nagrade in priznanja, med njimi, študentsko Prešernovo nagrado, nagrado Riharda Jakopiča in plaketo Jožefa Stefana.

*Projekt je sofinanciralo
Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport
Republike Slovenije.*

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT**